

talselverne i Motiverne til Søloven — jeg har tilladt mig at henpege til det — være ligeledes kategoriske, og det er ikke alene i den sidste Sølov, men ogsaa i de tidligere Udkast, fra det Udvalg, som den Gang var nedsat i Anledning af Søloven, Udkastet af 1882; hvilket Udvalg den nuværende Ordfører den Gang var Formand for. Man ser altsaa, at der kommer igen bestandig denne Fastholden af den gamle Regel, og naar nu den ærede Ordfører i Dag udtalte, at han havde faaet de omhandlede Oplysninger, som skulle motivere en Forandring af de ældre Regler fra Udenrigsministeriet, sejdede ogsaa den ærede Ordfører meget forsigtig til, at saa vidt han vidste, var det overvejende Antal af Lande i Europa inde paa det at lade fremmede faa Parter i deres Skibe. Det er ikke rigtigt efter de Folketretslærere, som dog maa staa til troende i den Henseende. Jeg skal med Hensyn dertil nævne Calvo, og jeg har faaet dette Spørgsmaal undersøgt af forskellige og har faaet det svar, at det forholder sig saaledes, at i Sverige, Frankrig, Rusland, Holland, Belgien og Grækenland findes der blandede Certificater. Rene Certificater har man i Norge, Tyskland, England, Italien, Spanien, Portugal og Østerrig. Altsaa, blandt de europæiske Lande er der Flertal — og hvad Tonnagen angaar absolut Flertal — for de rene Certificater. Det er ikke saa mærkeligt, at Lande som Rusland og Frankrig kunne have blandede Certificater. For det første maa det jo erindres, at Lande, som allerede have haft det i ældre Tid, ikke gaa bort derfra uden tvingende Nødvendighed, fordi det vilde fremkalde stor Kavage, naar der var talrige fremmede, som havde Part i disse Skibe, og dette pludselig skulde forandres. Sverige har saaledes ogsaa beholdt det blandede Certificat, men naar man ser Kommissionens Forhandlinger om Søloven igennem, vil man ogsaa se, at man fra svensk Side slaar sig til Ro med, at man en Gang havde det, og at man ikke ønskede at komme bort derfra, selv om der kunde være Fare ved det nuværende System; men hvad Frankrig og Rusland angaar, saa opmuntre de deres Skibsfart paa enhver Maade, og enhver ved, at de give Præmier for saa og saa mange opsejlede Mil o. s. v., uden at det dog lykkes dem at komme rigtig med blandt de handlende og søfarende Nationer. Derfor er det ikke saa unaturligt, at de søge at trække fremmede Penge til sig, men dertil kommer, at det er Lande, som kunne besytte deres Fartøjer, og som fremmede Magter, naar der er Krig, ikke have Lyst til at faa til Tjenden ved at opbringe deres Skibe,

selv om der er fremmed Bart-Ejendom derimellem, men i et lille Land som Danmark kunne vi ikke besytte vore Skibe paa den Maade. Jeg skal nu ophjse i Henhold til Meddelelser fra Bureau veritas, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til Tonnagen ved de rene og de blandede Certificater. Her er, naar man vil holde sig til Sejltons, Forholdet saaledes, at de rene Certificater hele Jorden over repræsenterer 41 Millioner Sejltons og de blandede Certificater 8 Millioner Sejltons, og her foreligger den for min Betragtning ugunstigste Opgørelse, idet de Stater, der ikke findes Oplysning om, blive betragtede som Stater, der have blandede Certificater. Jeg skal minde om, at dette Spørgsmaal for nylig har været oppe i den tytte Rigsdag, hvor Dr. Baumbach stillede Forslag om, at man skulde gøre noget for at besytte privat Ejendom i Tilfælde af Søkrige, og den nuværende tytte Rigsforsamling udtalte sig da meget stærkt om, at i kommende Søkrige vilde det ikke komme an paa Søslag som i ældre Tid, men udelukkende paa at opbringe Tjendens Fartøjer og bevæge tilføje hans Handel den størst mulige Skade. Hvis man tillægger denne Udtalelse nogen Vægt, og jeg tror, at man instinktmæssig maa tiltræde den, tror jeg nok ogsaa, man kan være enig om, at det Stød, som vil blive ført imod Tjenden for at opbringe hans Skibe, vil i kommende Krige blive ført mere hensynsløst end tidligere. Vi vide jo, hvorledes England behandler fremmede Stater i Tilfælde af Krig, det have vi jo selv saa sørgelige Erfaringer for. Hvis England skulde komme i Krig med Tyskland, og der saa i danske Skibe stød tytte Penge fra Hamborg eller Bremen eller andetsteds fra, saaledes at tydste havde f. Eks. Parter af indtil en Tredjedel, tvivler jeg ikke om, at et saadant Stib, hvis det blev opbragt af Englænderne, vilde blive bragt ind til engelsk Havn, og om det saa senere kunde faas udleveret for de to Tredjedele eller det hele, er et helt andet Spørgsmaal; men vist er det, at dansk Flag taber Kredit under saadanne Omstændigheder; det dækker ikke længere neutralt Stib, f. Eks. over for England, der ikke bryder sig om at forstaa den Slags Ting, eller ikke vil forstaa, at det er den Lov, der gælder i det neutrale Land, og derfor rette sig efter den. Det vil selvfølgelig blive hævdet, at det er fremmed Ejendom, og den søger man at tilintetgøre, og hvor let kunne vi ikke selv om vi søge at være neutrale, blive trukne ind i Krige, naar vi have saadanne blandede Forhold. Det forekommer mig,